

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öğretmen Yeterliliği ve Mesleki Doymuları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *

Hande Güngör^{1**}, Hülya Gülay Ogelman², Dervişe Amca Toklu³

1Pamukkale Üniversitesi, Denizli, Türkiye, hgungor@pau.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3016-1775

2Sinop Üniversitesi, Sinop, Türkiye, ogelman@sinop.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-4245-0208

3Yakın Doğu Üniversitesi, Lefkoşa, KKTC, dervise.amca@neu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2336-1741

MAKALE GEÇMİŞİ

Alındı: 16.03.2022

Kabul Edildi: 02.06.2022

ANAHTAR KELİMELER

Öğretmen yeterliliği, Mesleki doyum, Okul öncesi öğretmenleri

ÖZET

Bu araştırmanın amacı; okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterlilik düzeyi ve mesleki doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. İlişkisel tarama deseninde gerçekleştirilen araştırmanın çalışma grubunu 103 okul öncesi öğretmeni (11 erkek (%10.7), 92 kadın (%89.3)) oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak *Kişisel Bilgi Formu*, *Öğretmen Yeterlilikleri Ölçeği* (Davran, 2006), *Mesleki Doyum Ölçeği* (Kuzgun vd., 1999) kullanılmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterliliği ve mesleki doyum düzeylerinin yüksek olduğu söylenebilir. Ek olarak mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeylerinin yaşa göre anlamlı olarak farklılaştığı, kıdem yıllarına göre ise anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir. Bir diğer bulguya göre okul öncesi öğretmenlerinin toplam öğretmen yeterlilik düzeyi ve mesleki doyum düzeyleri arasında olumlu yönde orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu görülmektedir. Ayrıca katılımcıların mesleki doyum düzeylerinin öğretmen yeterlilik düzeyi alt boyutlarından alan bilgisi, öğretme öğrenme sürecini yönetme, rehberlik ve kişisel ve mesleki özellikler ile de olumlu yönlü orta düzeyde anlamlı ilişkili olduğu belirlenmiştir. Öğretmenlerin mesleği sevmeye düzeyleri ile mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeyleri arasında olumlu yönde orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu ortaya konulmuştur.

Examination of The Relationships Between Pre-School Teachers' Competency and Their Job Satisfaction *

ARTICLE HISTORY

Received : 16.03.2022

Accepted : 02.06.2022

KEYWORDS

Teacher competency, Job satisfaction, Pre-school teachers

ABSTRACT

This research aims to examine the relationship between teacher competency and job satisfaction levels of preschool teachers. As a correlation survey study, the study group consists of 103 preschool teachers 11 male (10.7%), and 92 female (89.3%) teachers. Personal Information Form, Teacher Competence Scale (Davran, 2006), and Job Satisfaction Scale (Kuzgun et al., 1999) were used as data collection tools. Results show that preschool teachers have high levels of teacher competence and job satisfaction. Job satisfaction and teacher competency levels differed significantly according to age but did not differ significantly according to seniority. There is a moderately significant positive correlation between the total teacher competency level and job satisfaction levels of preschool teachers. In addition, job satisfaction levels of the participants were positively and moderately correlated with the sub-dimensions of the teacher competence level which are Content Knowledge, Managing the Teaching and Learning Process, Guidance, and Personal and Professional Characteristics. Results also revealed that there is a moderately significant positive relationship between teachers' level of desire for their profession and their job satisfaction and teacher competency levels.

*Bu çalışma, 01-03.12.2021 tarihlerinde Uşak Üniversitesi Eğitim Fakültesi tarafından düzenlenen "III. International Education Research And Teacher Education" kongresinde sözel bildiri olarak sunulmuştur.

**Sorumlu yazar: hgungor@pau.edu.tr

Giriş

Hayatın vazgeçilmez unsurları haline gelip, sürekli gelişen, yenilenen bilim ile teknolojiye uyum sağlayabilmek, eğitim seviyesini yüksek tutmak ve kaliteli bir eğitim öğretim sürecini gerçekleştirebilmek öğretmenlerin yeterlilik düzeyleri ile orantılıdır (Buldu, 2014). Yeterlilik, eğitimle ilişkilendirildiği zaman öğretmenden beklenenler; bilgi, beceri ve tutumlarının farkına vararak istendik yönde davranış çerçevesini yenilemesidir (Senemoğlu, 2001). Koster ve Dengerink (2008), öğretmen yeterliliklerini, öğretmenlerin belirli bir durum karşısında etkili bir şekilde hareket edebilmesini sağlayan gerekli bilgiler, beceriler, tutum ve değerler ile kişisel özelliklerin bütünü olarak tanımlamaktadır. Öğretmen yeterlilikleri çok boyutlu bir kavramdır. Selvi (2010) öğretmen yeterliliklerini; alan, araştırma, öğretim programı, yaşam boyu öğrenme, sosyokültürel, duygusal, iletişim, bilgi ile iletişim teknolojileri ve çevre yeterliliği olmak üzere dokuz boyutta değerlendirmektedir. Kaya (2017) ise öğretmen yeterliliklerini teknoloji bağlamında açıklamış ve öğretmenlerin çağın getirmiş olduğu yeniliklere yanıt verebilecek nitelikte, çok yönlü ve teknolojiyi çözümleyebilecek şekilde yetişmiş olması gerektiğini ifade etmiştir. Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) ise öğretmen yeterliliğini; öğretmenlerin nitelikli bir şekilde yerine getirebilmeleri için sahip olmaları gereken bilgi, tutum ve beceriler bütünü olarak tanımlamaktadır. Bu tanımla birlikte bir öğretmenin sahip olması gereken genel yeterlilikler; kişisel ve mesleki değerler-mesleki gelişim, öğrenciyi tanıma, öğrenme ve öğretme süreci, öğrenmeyi, gelişimi izleme ve değerlendirme, okul, aile ve toplum ilişkileri, program ve içerik bilgisi olmak üzere altı yeterlilik alanı olarak belirlenmiştir. Bu altı ana yeterliliğin içerisinde 31 alt yeterlik ve 233 performans göstergesi bulunmaktadır (MEB, 2017). Genel yeterlilikler ile okul öncesi öğretmenlerin saha alanlarında sahip olmaları gereken özel yeterlilikleri de mevcuttur. Okul öncesi öğretmenlerinin bu özel alan yeterlilikleri; gelişim alanları, aileler ile iletişim, aile katılımı ve aile eğitimi, değerlendirme, iletişim, yaratıcılık ve estetik, okul ve toplumla iş birliği yapma ve mesleki gelişimi sağlama olmak üzere yedi yeterlilik alanından oluşmaktadır. Bu yedi yeterlik alanı; 19 yeterlilik ve 3 düzeyden oluşan performans göstergelerini içerir (MEB, 2017). Çeşitli kaynaklarda belirtilen öğretmen yeterlilikleri, aynı zamanda eğitimin niteliğini de etkisi altına alacağı için öğretmenlere düşen sorumluluğun ne denli önem taşıdığı tartışılmaz bir gerçek olarak kabul edilebilir.

Okul öncesi eğitimin niteliği ele alındığı zaman ilk olarak akla gelen unsurlardan biri okul öncesi öğretmenleridir. Öğretmenin nitelikli olması tüm paydaşları yakından ilgilendirdiği için sahip olmaları gereken niteliklerin önemi büyüktür (Kök vd., 2011). Okul öncesi öğretmeni, küçük çocukların eğitim yaşantısında karşılaştığı ilk öğretmendir (Zembat, 2012). İlk öğretmen olma özelliği aynı zamanda çocukların yaşamlarındaki birincil kişilerden sonra model olarak özdeşim kuracağı kişi özelliğini de beraberinde getirir (Gülây ve Ekici, 2010). Bu durum, okul öncesi öğretmenlerin mesleki donanımlarını yani sahip olması gereken niteliklerin önemini ortaya koyar (Türkeç, 2012). Sahip olunması gereken nitelikler için çeşitli standartlar söz konusudur ve bu standartların belirlenmesinde öğretmen yeterlilikleri büyük rol oynar (Seferoğlu, 2004). Öğretmenin mesleğinin gerektirdiği görev ve sorumlulukları yapabileceğine inanması da alandaki yeterliliğini olumlu yönde etkileyerek başarılı olmasını güçlendirir (Şenol Ulu, 2012). Öğretmenin alandaki yeterliliği, paydaşlarına model olmasını sağlamaktadır (Schunk ve Gunn, 2001). Aynı zamanda öğretmen ne kadar yeterli ise çocukların öğrendiklerinin kalıcı olması da o derecede desteklenebilir (Karacaaoğlu, 2008).

Öğretmenlik mesleği ile ilgili kavramlardan bir diğeri de mesleki doyumdur. Mesleki doyum, kişinin sahip olduğu mesleğini ve mesleki yaşantısını değerlendirmesi sonucunda hissetmiş olduğu mutlulukla birlikte elde ettiği duygusal tatmindir (Akçamete vd., 2001). Bir başka tanımda mesleki doyum; çalışanın kazanmak istediği ya da hak ettiğini düşündüğü ödüllere ulaşması ya da yüksek kazanımlar elde etmesi durumudur (Bayrak, 2014). Öğretmenlerin mesleki doyumları, mesleklerine bakış açısını olumlu veya olumsuz yönde etkilemekte, bu durum eğitim ortamına da yansımaktadır. Öğretmenlerin mesleki anlamda doyum düzeylerinin yüksek olması tüm paydaşları olumlu yönde etkilerken (Adak Elaskan, 2019), doyum düzeylerinin düşük olması tüm paydaşları olumsuz yönde etkileyebilmektedir (Kapucu, 2019). Mesleki doyuma sahip öğretmenler, çocukların öğrenme potansiyellerini üst düzeyde destekleyebilmektedir (Toropova, Myrberg, Johansson, 2021). Öğretmenlerin iş doyumunu, iyi oluş halleri, stresle baş etme ve tükenmişlik düzeyleriyle bağlantılıdır. Okul öncesi öğretmenliği, diğer öğretmenliklerle kıyaslandığında stres düzeyi daha yüksek olabilen bir meslektir (Linnan vd., 2017). Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyumlarının, küçük çocukların gelişim özellikleri ve ihtiyaçlarından dolayı diğer öğretmenliklerden daha fazla olması beklenmektedir. Bunun yanı sıra okul öncesi öğretmenlerini diğer branşlardaki öğretmenlerden ayıran bir diğer fark ise her zaman görevlerinin başında bulunmaları ve 'teneffüs' adı altında bir zaman dilimlerinin olmamasıdır. Aynı zamanda mesleki doyum düzeyi, çocukla kurulacak etkili iletişim düzeyini ve duygusal etkileşimi olumsuz yönde etkileyebileceği için önem taşıyan bir değişken olarak değerlendirilebilir (Kapucu, 2019). Okul öncesi öğretmenlerinin mesleğe bakış açıları, mesleği, çocukları sevmeleri, mesleki doyumları, çocuklarla, ailelerle, meslektaşlarıyla ilişkilerini de etkileyebilecektir (Farewell vd., 2022).

Alan yazında yapılan çalışmalar incelendiğinde, öğretmenlerin mesleki doyumlarının, cinsiyet (Bozanoğlu, 2020), yaş (Adak Elaskan, 2019; Mutlu, 2016; Tunacan ve Çetin, 2009), kıdem yılı (Akman, 2019; Bozanoğlu, 2020; Erdoğan, 2021), gelir düzeyi ve çalışılan okul türü (Teltik, 2009) gibi sosyo demografik değişkenlerden etkilenebileceği söylenebilir. Alanyazında ayrıca öğretmelerin mesleki doyumlarının, benlik saygısı (Esergül, 2019), veli yaklaşımları (Konca ve Dikmenli, 2021), öz-yeterlik inançları (Erdoğan, 2021), okul iklimi/kültürü (Roos, 2019; Xia, Wang ve Zhang, 2022) ve çocuk sevme düzeyleri (Kapucu, 2019; Kaytez, 2016) gibi değişkenler ile de ilişkili olduğu görülmüştür. Alan yazın incelemesinde öğretmen yeterlilikleri de mesleki doyuma benzer şekilde yaş (Bağ ve Çeviker- Ay, 2017; Fives ve Buehl, 2010) ve kıdem yılı (Özcan, 2020) değişkenlerinden etkilenebilmektedir.

Okul öncesi öğretmenlerin öğretmen yeterliliği ve mesleki doyumlarına yönelik belirtilen durumlar göz önüne alındığında, konunun ne denli önemli olduğu anlaşılmaktadır. Bu durum göz önünde bulundurularak okul öncesi çocukları için çok önemli bir role sahip olan öğretmenlerin mesleki yeterlilik düzeyleri ile mesleki doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesine yönelik yapılacak bu çalışmanın alan yazındaki eksiği gidereceği ve yapılacak diğer çalışmalara rehberlik edebileceği düşünülmektedir. Alan yazındaki çalışmalar incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterliliklerini ve mesleki doyumlarını tek başına ele alan çalışmalara rastlanılmakla birlikte öğretmen yeterlilikleri ve mesleki doyumunu birlikte ele alan bir çalışmaya (Teltik, 2009) rastlanılmıştır. Örnek olarak, Göksu (2020) tarafından 169 öğretmen ile gerçekleştirilen araştırmada, genel öz yeterlik algısı ile mesleki doyum ele alınmış olup mesleki yeterlilik kavramı ele alınmamıştır. Bir diğer örnekte Esergül (2019), 297 okul öncesi eğitimi öğretmeninin yer aldığı çalışmada benlik saygısı ile mesleki doyum arasındaki ilişkileri ele almıştır. Roos (2019) Amerika'daki okul öncesi öğretmenlerinin iş doyumunu okul iklimi açısından incelemiştir. Çalışma koşulları açısından psikolojik, duygusal ve fiziksel sağlıkta risk altında bulunan okul öncesi öğretmenlerinin (Cumming 2017) mesleki doyum ve öğretmen yeterliliklerini ele alan çalışmaların yaygınlaştırılması gereklidir. Dolayısıyla bu çalışmanın okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterlilikleri ve mesleki doyumlarına dikkat çekme açısından güncel bir araştırma olması nedeniyle önem taşıdığı düşünülmektedir.

Araştırmanın amacı; okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterlilik düzeyi ve mesleki doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın alt amaçları aşağıda belirtilmektedir:

- Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum düzeyleri ile öğretmen yeterlilik düzeyleri nedir?
- Okul öncesi öğretmenlerinin yaşlarına göre mesleki doyum düzeyleri ve öğretmen yeterlilik düzeyleri farklılaşmakta mıdır?
- Okul öncesi öğretmenlerinin kıdem yıllarına göre mesleki doyum düzeyleri ve öğretmen yeterlilik düzeyleri farklılaşmakta mıdır?
- Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum düzeyleri ile öğretmen yeterliliği ve alt boyutları (alan bilgisi, öğretme öğrenme sürecini yönetme, rehberlik, kişisel ve mesleki özellikler) düzeyleri arasında ilişki var mıdır?
- Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum düzeyleri ile mesleği sevme ve öğretmen yeterlilikleri düzeyleri arasında ilişki var mıdır?

Yöntem

Araştırma, genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. İlişkisel tarama modeli, iki ya da daha çok sayıda değişkenler arasındaki birlikte değişime yönelim veya örüntüsünü belirlemek amacıyla tercih edilen bir istatistiksel model olarak tanımlanmaktadır (Creswell, 2017).

Çalışma Grubu

Çalışma grubunda Türkiye ve KKTC'de görev yapan 103 (11 erkek (%10.7), 92 kadın (%89.3)) okul öncesi öğretmeni katılmıştır. Araştırmanın örneklem seçiminde kolay ulaşılabilir örnekleme yönteminden faydalanılmıştır. Patton (2005)'e göre kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi, araştırmacının çalışma grubu seçiminde ulaşabileceği en kolay ögelere yönelmesidir. Araştırmacılar Türkiye ve KKTC'de görev yaptıkları için çalışma grubuna Türkiye ve KKTC'deki okul öncesi öğretmenleri dâhil edilmiştir. Öğretmenlerin 85'i (%82.5) Türkiye'de, 18'i (%17.5) KKTC'de görev yapmaktadır. Yaş açısından 28'i (%27.2) 20-29; 29'u (%28.2) 30-39; 46'sı (%44.6) 40-49 yaş arasındadır. Mezuniyet açısından 5'i (%4.9) ön lisans; 87'si (%84.5) lisans; 6'sı (%5.8) yüksek lisans; 5'i (%4.8) doktora mezundur. Öğretmenlerin 26'sı (%25.2) 1-5 yıl; 12'si (%11.7) 6-10 yıl; 21'i (%20.4) 11-15 yıl arası; 44'ü (%42.7) 16 yıl ve üstü kıdeme sahiptir. Çalışılan kurum açısından öğretmenlerin 17'si (%16.5) ilkokullara, ortaokullara bağlı anasınıfında; 68'si (%66.0) bağımsız anaokulunda; 18'i (%17.5) özel anaokulunda görev yapmaktadır. Öğretmenlerin 10'u (%9.7) köyde; 22'si (%21.3) ilçede; 1'i (%1.0) kasabada; 70'i (%68.0) şehir merkezinde yaşamaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak “Öğretmen Yeterlilikleri Ölçeği”, “Mesleki Doyum Ölçeği” ve araştırmacılar tarafından oluşturulmuş “Kişisel Bilgi Formu” kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Katılımcıların cinsiyeti, yaşı, çalışmakta olduğu ülke ve mesleğini sevme düzeyi gibi bilgilerini belirlemek amacı ile araştırmacılar tarafından oluşturulmuştur.

Öğretmen Yeterlilikleri Ölçeği: Ölçek, Davran tarafından 2006 yılında geliştirilmiştir. Ölçek 55 madde ve 4 alt boyut olarak hazırlanmıştır. Alt boyutlar açısından, alan bilgisi 4 madde, öğretme-öğrenme sürecini yönetme 37 madde, öğrenci kişilik hizmetleri (rehberlik) 5 madde, kişisel ve mesleki özellikler ise 9 maddeden oluşmaktadır. 5’li likert türünde hazırlanan maddeler; çok yetersiz (1), yetersiz (2), kısmen yeterli (3), yeterli (4) ve çok yeterli (5) olarak derecelendirilmiştir. Ankete katılan öğretmenlerden görüşlerini bu derecelendirme doğrultusunda ifade etmeleri istenmiştir. Ölçekten alınan yüksek puanlar öğretmenlerin yeterlilik düzeylerinin yüksek olduğunu, düşük puanlar ise yeterlilik düzeylerinin yetersiz olduğunu ifade etmektedir. Geliştirilen ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0.96 olarak hesaplanmıştır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 55, en yüksek puan ise 275’dir (Davran, 2006). Gerçekleştirilen bu çalışmada Öğretmen Yeterlilikleri Ölçeği’nin iç tutarlılık katsayısı 0.97 olarak bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutlarına göre iç tutarlılık katsayıları ise alan bilgisi alt boyutu için 0.86, öğretme-öğrenme sürecini yönetme alt boyutu için 0.97, öğrenci kişilik hizmetleri (rehberlik) alt boyutu için 0.84, kişisel ve mesleki özellikler alt boyutu için 0.89 olarak belirlenmiştir.

Mesleki Doyum Ölçeği: Ölçek, öğretmenlerin mesleki doyum düzeyinin belirlenmesi amacıyla Kuzgun ve meslektaşları tarafından (1999) geliştirilmiştir. Geliştirilmekteki amacı bireyin iş yaşamında ne denli mutlu olduğunu ortaya koyabilmektir. Ölçek, olumlu ve olumsuz ifadeler olarak 20 maddeden oluşmaktadır. 5’li likert türünde hazırlanan maddeler; her zaman (5), sık sık (4), ara sıra (3), nadiren (2), hiçbir zaman (1) olarak derecelendirilmiştir. Olumsuz maddeler (4, 9, 10, 11, 14, 19) tersten (1, 2, 3, 4, 5) puanlanırken, olumlu maddeler (1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 20) doğrudan 5, 4, 3, 2, 1 şeklinde puanlanmaktadır. Ölçekten alınan puanlar yüksek olduğunda bireyin mesleki doyumunun yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 20, en yüksek puan ise 100’dür Geliştirilen ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0.90 olarak hesaplanmıştır (Kuzgun vd., 1999). Gerçekleştirilen bu araştırmada ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0.91 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Toplanması

Veri toplama sürecinden önce Yakın Doğu Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu’ndan gerekli izin alınmıştır. Ardından üç ölçme aracı, GOOGLE Form uygulamasına aktarılmıştır. Hazırlanan GOOGLE Form’da araştırmayla ve ölçme araçlarıyla ilgili detaylı bilgilerin yer aldığı bir yönerge bulunmaktadır. Uygulama aşamasında, araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden öğretmenlere GOOGLE form aracılığı ile ölçekler ulaştırılmıştır. Veri toplama süreci yaklaşık 4 ay sürmüştür.

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen verilerinin hangi testler ile test edilmesinin belirlenmesi için Normallik Testlerinden Tek Örneklem Kolmogorov-Smirnov Testi uygulanmıştır. Elde edilen Kolmogorov-Smirnov Testi analizi sonunda araştırmacının bağımlı değişkenleri olan mesleki doyum puanları ($K-S(Z) = .121$) ve öğretmen yeterliliği puanlarının ($K-S(Z) = .094$) normal dağılım göstermediği belirlenmiştir ($p < .05$). Dağılımın normal olmadığı durumlarda nonparametrik (parametrik olmayan) analiz yöntemleri tercih edilmelidir (Cevahir, 2020). Bu nedenle analizlerde betimsel istatistiklerden, non-parametrik tekniklerden Kruskal Wallis H Testi ve Sperman Korelasyon Katsayısı tekniklerinden yararlanılmıştır. Kruskal Wallis H Testi, parametrik tekniklerden Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), Sperman Korelasyon Katsayısı ise Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı analiz tekniğinin parametrik olmayan karşılıklarıdır (Baştürk, 2019). Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeylerinin yaş ve kıdem değişkenlerine göre incelenmesi adına Kruskal Wallis H Testi yapılmıştır. Mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için Sperman Korelasyon Katsayısı’ndan yararlanılmıştır.

Bulgular

Katılımcıların öğretmen yeterliliği ile mesleki doyum değişkenlerine ilişkin betimsel istatistikler Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1’ e göre katılımcıların öğretmen yeterlilik düzey ortalamasının $\bar{x} = 243.42$ olduğu, mesleki doyum düzey ortalamalarının ise $\bar{x} = 83.55$ olduğu görülmektedir. Bu sonuçlara göre araştırmaya katılanların öğretmenlerin öğretmen yeterliliği ve mesleki doyum düzeylerinin yüksek olduğu söylenebilir.

Tablo 1. Okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterliliği ile mesleki doyum değişkenlerine ilişkin betimsel istatistikler

Değişkenler	n	\bar{x}	SS	En Düşük	En Yüksek
Öğretmen Yeterliliği	103	243.42	21.67655	180	275
Mesleki Doyum	103	83.55	10.23041	53	100

Tablo 2’de katılımcıların mesleki doyum ve öğretmen yeterlilikleri düzeylerinin yaşa göre farklılaşp farklılaşmadığı ele alınmıştır. Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların mesleki doyum düzeylerinin ($\chi^2 = 6.690$; $p < .05$) ve öğretmen yeterlilik düzeylerinin ($\chi^2 = 9.438$; $p < .05$) yaşa göre anlamlı olarak farklılaştığı görülmektedir. Tablo 2’de 20-29 yaş ($\bar{x} = 78.60$) ve 40-49 yaş ($\bar{x} = 85.73$) öğretmenlerin mesleki doyum düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Mesleki doyum açısından en düşük grubun 20-29 yaş ($\bar{x} = 78.60$), en yüksek grubun 40-49 yaş ($\bar{x} = 85.73$) öğretmenler olduğu görülmektedir. Aynı tabloda katılımcıların öğretmen yeterlilik düzeyinin 20-29 yaş ($\bar{x} = 232$) ve 30-39 yaş ($\bar{x} = 250$); 20-29 yaş ($\bar{x} = 232$) ve 40-49 yaş ($\bar{x} = 246.1$) aralığındaki öğretmenlerde anlamlı olarak farklılaştığı görülmektedir. Öğretmen yeterlilik düzeyleri açısından en düşük grubun 20-29 yaş ($\bar{x} = 232$); en yüksek grubun 30-39 yaş ($\bar{x} = 250$) arasındaki öğretmenler olduğu görülmektedir.

Tablo 2. Okul öncesi öğretmenlerinin yaşları ile mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeylerine ilişkin Kruskal Wallis H Testi sonuçları

Değişken	Yaş	n	Sıra Ortalaması	\bar{x}	SS	χ^2	p	Anlamlı Fark
Mesleki Doyum Düzeyi	20-29	28	39.59	78.60	12.3	6.690	0.03*	20-29 ve 40-49 yaş
	30-39	29	57.48	84.86	10.1			
	40-49	46	56.10	85.73	7.73			
Öğretmen Yeterlilik Düzeyi	20-29	28	37.86	232.0	24.79	9.438	0.00*	20-29 ve 30-49 yaş 20-29 ve 40-49 yaş
	30-39	29	61.19	250.0	20.75			
	40-49	46	54.82	246.1	17.66			

* $p < .05$

Tablo 3’de katılımcıların mesleki doyum ve öğretmen yeterlilikleri düzeylerinin kıdem yılına göre farklılaşp farklılaşmadığı ele alınmıştır. Tablo 3’deki sonuçlara göre okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeyleri, kıdem yılına göre anlamlı düzeyde farklılık göstermemektedir ($p > 0.05$). Tablo 3’e göre mesleki doyum puan ortalamalarında 6-10 yıl arasındaki kıdem en düşük ($\bar{x} = 41.83$), 11-15 yıl arasındaki kıdem en yüksek ortalamaya sahip olduğu görülmektedir ($\bar{x} = 62.62$). Aynı tabloda, öğretmen yeterliliğinde en düşük ortalamanın 1-5 yıl ($\bar{x} = 40.19$) arası kıdeme, en yüksek ortalamanın ise 16 yıl ve üzeri ($\bar{x} = 58.23$) kıdeme ait olduğu belirlenmiştir.

Tablo 3. Okul öncesi öğretmenlerinin kıdem yılları ile mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeylerine ilişkin Kruskal Wallis H Testi sonuçları

Değişken	Kıdem Yılı	n	Sıra Ortalaması	\bar{x}	SS	χ^2	p
Mesleki Doyum Düzeyi	1-5	26	42.75	80.4	11.1	7.048	0.061
	6-10	12	41.83	78.8	12.3		
	11-15	21	62.62	85.6	11.7		
	16 ve üzeri	44	55.17	85.7	7.32		
Öğretmen Yeterlilik Düzeyi	1-5	26	40.19	234.3	23.6	7.371	0.070
	6-10	12	45.00	237.5	27.6		
	11-15	21	57.57	248.0	20.7		
	16 ve üzeri	44	58.23	248.1	17.4		

Tablo 4’e göre okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterlilik düzeyi ve mesleki doyum düzeyleri arasında olumlu yönde orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu görülmektedir ($r = .560$ $p < .001$). Tablo 4’te ayrıca katılımcıların mesleki doyum düzeylerinin öğretmen yeterlilik düzeyi alt boyutlarından alan bilgisi ($r = .350$ $p < .001$), öğretme öğrenme sürecini yönetme ($r = .588$ $p < .001$), rehberlik ($r = .478$ $p < .001$), kişisel ve mesleki özellikler ($r = .421$ $p < .001$) ile de olumlu yönde orta düzeyde anlamlı ilişkili olduğu anlaşılmaktadır. Bu sonuçlara göre öğretmenlerin öğretmen yeterlilikleri (toplam puan ve alan bilgisi, öğretme öğrenme sürecini yönetme, rehberlik, kişisel ve mesleki özellikler alt boyutlarında)/mesleki doyum düzeyleri arttıkça, mesleki doyum/öğretmen yeterlilikleri (toplam puan ve alan bilgisi, öğretme öğrenme sürecini yönetme, rehberlik, kişisel ve mesleki özellikler alt boyutlarında) düzeyleri artmaktadır.

Tablo 4. Okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterliliği ve alt boyutları ile mesleki doyum düzeyleri arasındaki ilişkiye yönelik Spearman Sıra Farkları Korelasyon Analizi sonuçları

Değişkenler	N	r	p
Toplam Öğretmen Yeterliliği	103	.560	.000*
Mesleki Doyum			
Alan Bilgisi	103	.350	.000*
Mesleki Doyum			
Öğretme Öğrenme Sürecini Yönetme	103	.588	.000*
Mesleki Doyum			
Rehberlik	103	.478	.000*
Mesleki Doyum			
Kişisel ve Mesleki Özellikler	103	.421	.000*
Mesleki Doyum			

*p<.001

Katılımcıların mesleği sevme düzeyleri ile öğretmen yeterliliği ve mesleki doyum düzeyleri arasındaki ilişkiye yönelik Spearman Sıra Farkları Korelasyon Analizi sonuçları Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Okul öncesi öğretmenlerinin mesleği sevme düzeyleri ile öğretmen yeterliliği ve mesleki doyum düzeyleri arasındaki ilişkiye yönelik Spearman Sıra Farkları Korelasyon analizi sonuçları

Değişkenler	n	r	p
Mesleği Sevme Düzeyi	103	.486	.000*
Öğretmen Yeterliliği			
Mesleği Sevme Düzeyi	103	.576	.000*
Mesleki Doyum			

*p < .001

Tablo 5 incelendiğinde okul öncesi öğretmenlerinin mesleği sevme düzeyleri ve mesleki doyum düzeyleri arasında olumlu yönde orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu görülmektedir ($r = .576$ $p < .001$). Ayrıca öğretmenlerin mesleği sevme düzeyleri ile öğretmen yeterlilik düzeyi arasında olumlu yönde, orta düzeyde anlamlı ilişki bulunmaktadır ($r = .486$ $p < .001$). Bu sonuç doğrultusunda, mesleği sevme düzeyi arttıkça, mesleki doyum ve öğretmen yeterliliği düzeyi artmakta; mesleği sevme düzeyi azaldıkça mesleki doyum ve öğretmen yeterliliği düzeyi azalmaktadır.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum düzeyleri ile öğretmen yeterlilikleri arasındaki ilişkinin incelendiği bu araştırmada, ayrıca okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum düzeyleri ve öğretmen yeterlilik düzeylerinin, katılımcıların yaşlarına, kıdem yıllarına ve mesleklerini sevme düzeylerine göre anlamlı farklılıklar gösterip göstermediği araştırılmıştır.

Araştırmanın sonuçlarına göre okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeylerinin yaşa göre anlamlı olarak farklılaştığı, kıdem yıllarına göre ise anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir. Mesleki doyumun en yüksek olduğu yaş grubu 40-49 yaş arasında, en düşük mesleki doyumun ise 20-29 yaş arasında olduğu belirlenmiştir. Öğretmen yeterliliğinin yüksek düzeyde olduğu yaş grubu 30-39 yaş arası, en düşük olduğu yaş grubu ise 20-29 yaş arasıdır. Sonuçlar, mesleki doyum ve öğretmen yeterliliği açısından en düşük düzeyin mesleğe yeni başlamış öğretmenlere ait olduğu göstermektedir. Nitekim kıdem yılı açısından mesleki doyum ve öğretmen yeterliliği açısından gruplar arasında farklılık olmamasına karşılık 1-5 yıl ve 6-10 yıl arasında görev yapan öğretmenlerin mesleki doyum ortalamasının, 11-15 yıl ve 16 ve üzeri kıdem yılına sahip öğretmenlerden düşük olduğu görülmektedir. Öğretmen yeterliliğinde de en düşük düzeyin 1-5 yıl arasındaki öğretmenlere ait olduğu belirlenmiştir. Araştırmanın sonuçları, okul öncesi öğretmenliğinde yaşın mesleki doyum ve öğretmen yeterliliği üzerinde etkili bir değişken olabileceği şeklinde yorumlanabilir. Yaşla birlikte hem olgunlaşım hem de deneyim kazanıldıkça çocuklar, aileler, idare, çalışma koşulları vb. unsurlardan kaynaklı sorunlarla baş etme, uygulamaları çeşitlendirme/zenginleştirme, sorunlara çözüm bulma konusunda da öğretmenlerin avantajlı duruma gelebileceği düşünülebilir. Bu deneyimlerin, mesleki doyumunu da arttırabileceği söylenebilir. Nitekim alan yazın incelendiğinde, benzer araştırmalardaki bulguların bu çalışma ile tutarlılık gösterdiği belirlenmiştir. Örnek olarak Adak Elaskan (2019) tarafından yapılan çalışmada, öğretmenlerin yaşları arttıkça mesleki doyumlarının arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan bir diğer çalışmada (Mutlu, 2016) 20-25 yaş grubundaki öğretmenlerin mesleki yeterliliklerinin diğer yaşlara göre daha düşük olduğu belirtilmiştir. Konu ile ilgili benzer çalışmalarda, 10 yıl ve üzeri deneyimi olan öğretmenlerin daha az kıdemi olan öğretmenlere göre mesleki yeterliliklerinin daha üst düzeyde olduğu belirtilirken, yaş ilerledikçe yeterliliğin arttığı sonucuna ulaşılmıştır (Bağ

ve Çeviker- Ay, 2017; Fives ve Buehl, 2010). Özcan (2020) tarafından yürütülen bir çalışmada, 0-2 yıl ile 16 yıl ve üstü mesleki deneyimi olan okul öncesi öğretmenlerinin 10-15 yıl deneyim süresine sahip olan okul öncesi öğretmenlere göre öğretmen yeterlilik düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Altinkurt ve Yılmaz (2014) farklı branşlardan 363 öğretmenle yaptığı çalışmada mesleki profesyonellik ile mesleki doyumun kıdeme göre farklılık göstermediğini belirtmiştir. Altinkurt ve Yılmaz'ın (2014) araştırmasının bulgusu, bu çalışma örtüşmektedir. Bu çalışma ile bulguları örtüşmeyen bir çalışmada (Akman, 2019) mesleki kıdem arttıkça mesleki doyumunun azaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca alan yazında öğretmenlerin mesleki doyumlarının, yaş ve kıdem yılına göre farklılaşmadığını belirtilen araştırmalar da söz konusudur (Alıcı ve Yalçınkaya, 2019; Şahin ve Dursun, 2009). Örnek olarak, Şahin ve Dursun (2009), okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum düzeylerinin, sosyo demografik değişkenler açısından inceledikleri çalışmada, mesleki doyum düzeylerinin yaşa ve kıdeme göre farklılık göstermediğini belirtmişlerdir. Görüldüğü gibi alan yazında bu araştırmanın sonuçlarını destekleyen ve desteklemeyen araştırma bulgularına rastlamak mümkündür. Bu durum, sosyo demografik değişkenler dışında okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum ve öğretmen yeterliliklerini etkileyebilecek farklı değişkenlerinin olabileceğini düşündürmektedir. Örnek olarak Esergül (2019) tarafından yapılan çalışmada, mesleki doyumun benlik saygısı ile olumlu yönde ilişkili olabildiği belirtilmiştir. Konca ve Dikmenli (2021) yaptıkları çalışmada, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyumları ile veli yaklaşımları arasında olumlu yönde ilişki olduğunu ifade etmişlerdir. Teltik (2009) tarafından 258 okul öncesi öğretmeniyle yapılan çalışmada da mesleki doyumun gelir düzeyi ve çalışılan okul türüne göre farklılık gösterebildiği ifade edilmiştir. Polat ve Balaban (2021), 449 okul öncesi öğretmeni ile yaptıkları çalışmada, mesleki profesyonellik ile mesleki benlik saygısı arasında orta düzeyde olumlu yönde ilişki bulmuşlardır. Roos (2019) 70 okul öncesi öğretmeni ile yaptığı çalışmada mesleki doyum ile okul iklimi arasında ilişki olduğunu belirlemiştir.

Araştırmanın sonuçlarında okul öncesi öğretmenlerinin, öğretmen yeterlilikleri (alan bilgisi, öğretme-öğrenme sürecini yönetme, öğrenci kişilik hizmetleri (rehberlik) kişisel ve mesleki özellikler) ile mesleki doyum düzeyleri arasında olumlu yönde anlamlı ilişki belirlenmiştir. Bu sonuçlara göre öğretmenlerin öğretmen yeterlilikleri (toplam puan ve alan bilgisi, öğretme öğrenme sürecini yönetme, rehberlik, kişisel ve mesleki özellikler at boyutlarında) /mesleki doyum düzeyleri arttıkça, mesleki doyum/öğretmen yeterlilikleri (toplam puan ve alan bilgisi, öğretme öğrenme sürecini yönetme, rehberlik, kişisel ve mesleki özellikler at boyutlarında) düzeyleri artmaktadır. Öğretmenlerin mesleki yeterliliği arttıkça meslekten alacakları haz, doyum da artabilecektir. Yeterlilik doğrultusunda, mesleği daha verimli bir şekilde gerçekleştireceklerdir. Benzer şekilde, mesleki doyum arttıkça kendini geliştirmeye, öğrenmeye daha açık olabilecekler bu durum da öğretmen yeterliliklerini arttırabilecektir (Saraç ve Abanoz, 2020). Araştırmada, öğretmenlerinin mesleklerini sevmeye düzeyleri ile mesleki doyum ve öğretmen yeterlilik düzeyleri arasında da olumlu yönde ilişki bulunmuştur. Bu sonuç doğrultusunda, mesleği sevmeye düzeyi arttıkça, mesleki doyum ve öğretmen yeterliliği düzeyi artmakta; mesleği sevmeye düzeyi azaldıkça mesleki doyum ve öğretmen yeterliliği düzeyi azalmaktadır. Öğretmenliği severek, isteyerek gerçekleştiren öğretmenler sorunlar karşısında daha soğukkanlı, sabırlı, yapıcı ve olumlu bir bakış açısı geliştirip, ilgili ve meraklı bir tutum sergileyebilirler. Bu durum, mesleki doyum ve öğretmen yeterliliğini doğrudan ve dolaylı olarak destekleyebilir. Alan yazın incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum ve öğretmen yeterliliklerini bir arada ele alan bir çalışmaya rastlanılmış (Teltik, 2009) olup bu bulguları destekler benzer araştırmaların sayısı daha fazladır. Teltik (2009), okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum ve mesleki yeterlilik algıları arasında olumlu yönlü bir ilişki olduğunu ifade etmektedir. Bu araştırmanın bulguları ile Teltik'in (2009) çalışmasının bulguları örtüşmektedir. Bu araştırma ile doğrudan örtüşmeyen ancak değişkenler noktasında benzerlik gösteren benzer araştırmalara rastlamak mümkündür. Örnek olarak Kapucu (2019) tarafından yapılan çalışmada, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyum düzeyleri ile çocuk sevmeye düzeyleri arasında olumlu yönlü bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Durualp ve Kaytez (2016) gerçekleştirdikleri çalışmada, öğretmenlerin çocuk sevmeye düzeyleri arttıkça mesleki doyumlarının da arttığını belirtmişlerdir.

Araştırmada birtakım sınırlılıklar bulunmaktadır. Araştırmanın sınırlılıkları ve sınırlılıkları doğrultusundaki öneriler şu şekilde ifade edilebilir: Bu araştırma, Türkiye'de ve KKTC'de görev yapmakta olan 103 okul öncesi öğretmeni ile sınırlıdır. Araştırmaya katılımda gönüllülük esas olduğu için Türkiye'de ve KKTC'de görev yapan öğretmenlerin sayısı eşit olamamış dolayısıyla iki ülke arasında bir karşılaştırma yapılamamıştır. Konu ile ilgili sonraki çalışmalarda Türkiye ve KKTC'de görev yapan öğretmenlerin daha çok ve eşit sayıda olması sağlanarak karşılaştırmalar yapılabilir. Bu çalışmanın bir diğer sınırlılığı, öğretmen yeterliliklerinin *Öğretmen Yeterlilikleri Ölçeği*, mesleki doyumun *Mesleki Doyum Ölçeği* ile öğretmen görüşüne dayalı olarak ele alınmasıdır. Konu ile ilgili sonraki çalışmalarda daha güncel ve çok sayıda ölçme aracıyla planlama yapılabilir. Ayrıca gözleme ve görüşmeye dayalı tekniklerden yararlanılabilir. Araştırmada sadece ilişki analizleri gerçekleştirilmiştir. Gelecek araştırmalarda çalışma grubu genişletilerek etki analizleri gerçekleştirilebilir. Okul öncesi öğretmenlerinin meslekte karşılaştıkları sorunlar ve bu sorunların doyum ve yeterlilik üzerindeki etkileri araştırılabilir. Aynı zamanda bireysel özellikler

(mizaç, cinsiyet vb.), gelir düzeyi, çalışılan okul türü, okulun fiziksel koşulları gibi farklı değişkenlerin mesleki doyum ve öğretmen yeterlilikleri üzerindeki etkileri ortaya konulabilir. Öğretmen yeterliliklerinin arttırılmasına yönelik deneysel çalışmalar gerçekleştirilebilir. Boylamsal araştırmalarla öğretmenlerin yıl içindeki mesleki doyum ve öğretmen yeterliliklerinin gelişimleri izlenebilir. Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki sorunlarının ortaya konulduğu araştırmalar arttırılarak, çalışma koşullarının iyileştirilmesine yönelik önlemler alınabilir. Mesleğe yeni başlayan öğretmenlere “rehberlik, koçluk” gibi uygulamalarla kıdemli öğretmenler tarafından destek verilmesi sağlanabilir. Öğretmenlerin ilgi, istek ve ihtiyaçları doğrultusunda hizmet içi eğitimler hazırlanabilir. Öğretmen adaylarına öğretmen yeterlilikleri ile ilgili özel seçmeli dersler açılabilir, eğitimler verilebilir. Öğretmenlik Uygulaması I ve II derslerinde öğretmenlik yeterliliklerinin alt boyutları ile ilgili özel çalışmalar yapılabilir. Okul öncesi öğretmenliği lisans programındaki uygulamaya dönük dersler ve uygulamalar arttırılabilir.

Kaynakça

- Adak Elaskan, S. (2019). *Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde görev yapan okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyumları ve ailelerle ilişkilerinin incelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Gazi Üniversitesi.
- Akçamete, G., Kaner, S. ve Sucuoğlu, B. (2001). *Tükenmişlik iş doyumunu ve kişilik*. Nobel Yayınları.
- Akman, T. (2019). *Öğretmenlerin mesleki tükenmişlik düzeyleri ve mesleki doyumlarının incelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi.
- Alıcı, B., ve Yalçınkaya, M. (2019). Öğretmenlerin mesleki doyum ve örgütsel bağlılık düzeylerinin iş stresi düzeylerine göre incelenmesi. *Folklor/edebiyat*, 25 (97), 213-229.
- Altinkurt, Y. ve Yılmaz, K. (2014). Öğretmenlerin mesleki profesyonelliği ile iş doyumları arasındaki ilişki. *Sakarya University Journal of Education*, 4/2, 57-71.
- Bağ, C. ve Çeviker Ay, Ş. (2017). Okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen yeterlikleri ve hizmet içi eğitim ihtiyaçları. *AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(1), 289-312.
- Bayrak, M. (2014). *İlkokullarda eğitim veren sınıf öğretmenlerinin mesleki doyum ve tükenmişlik düzeyi* (Yüksek Lisans Tezi). Gaziantep Üniversitesi.
- Baştürk, R. (2019) *Bütün yönleriyle SPSS örnekli nonparametrik istatistiksel yöntemler*. Anı Yayıncılık
- Bozanoğlu, B. (2020). *Öğretmenlerde iş yeri arkadaşlığı, mesleki doyum ve örgütsel huzur ilişkisi*. (Doktora Tezi). Malatya: İnönü Üniversitesi.
- Buldu, M. (2014). Öğretmen yeterlik düzeyi değerlendirmesi ve mesleki gelişim eğitimleri planlanması üzerine bir öneri. *Milli Eğitim Dergisi*, 204, 114-134.
- Cevahir, E. (2020). *SPSS ile nicel veri analizi rehberi*. Kibebe.
- Creswell, J. W. (2017). *Eğitim araştırmaları: Nicel ve nitel araştırmanın planlanması, yürütülmesi ve değerlendirilmesi*. H. Ekşi (Çev. Ed.). Edam.
- Cumming, T. (2017). Early childhood educators' well-being: An updated review of the literature. *Early Childhood Education Journal*, 45(5), 583-593.
- Davran, E. (2006). *İlköğretim kurumlarındaki öğretmenlik uygulamasının öğretmen adaylarının öğretmenlik yeterliliklerini kazanmaları üzerindeki etkisi*. (Yüksek Lisans Tezi). Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi.
- Durualp, E. ve Kaytez, N. (2016). Okul öncesi öğretmenlerinin iş doyumlarının çocuk sevme düzeyleri ile bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 6(1), 97-112.
- Erdoğan, İ., (2021). *Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile mesleki doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (Mersin ili örneği)*. (Yüksek Lisans Tezi). Mersin: Mersin üniversitesi.
- Esergül, S. B. (2019). *Okul öncesi öğretmenlerinin benlik saygıları ve iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Doğu Akdeniz Üniversitesi.
- Farewell, C.V., Quinlan, J., Melnick, E. et al. (2022). Job demands and resources experienced by the early childhood education workforce serving high-need populations. *Early Childhood Education Journal*, 50, 197-206
- Fives, H. ve Buehl, M. M. (2010). Examining the factor structure of the teachers sense of efficacy scale. *The Journal of Experimental Education*, 78 (1), 118-134.
- Gülay, H., ve Ekici, G. (2010). MEB okul öncesi eğitim programının çevre eğitimi açısından analizi. *Türk Fen Eğitimi Dergisi*, 7(1), 74-84.
- Göksu, Z. (2020). *Okul öncesi öğretmenlerinin genel öz yeterlilik algıları ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yüksek lisans tezi). Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi.
- Kapucu, S. T. (2019). *Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyumları ile çocuk sevgisi düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi.
- Karacaoğlu, Ö. C. (2008). *Avrupa Birliği uyum sürecinde öğretmen yeterlilikleri*. (Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi.
- Kaya, B. (2017). *Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum düzeyi ile mesleğe yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Ahi Evran Üniversitesi.
- Konca, A. S. ve Dikmenli, Y. (2021). Okul öncesi öğretmenlerin iş doyumları ve veli yaklaşımları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(3), 2005-2035.
- Koster, B., and Dengerink, J. J., (2008) Professional standards for teacher educators: how to deal with complexity, ownership and function. Experiences from the Netherlands. *European Journal of Teacher Education*, 31 (2), 135-149.
- Kök, M., Çiftçi, M. ve Ayık, A. (2011). Öğretmenlik mesleği özel alan yeterliklerine ilişkin bir inceleme. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15(1), 169-183.
- Kuzgun Y, Aydemir Sevim S. ve Hamamcı Z, (1999). Mesleki doyum ölçeğinin geliştirilmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(11), 14-8.

- Linnan, L., Arandia, G., Bateman, L., Vaughn, A., Smith, N., & Ward, D. (2017). The health and working conditions of women employed in childcare. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 14(12), 283.
- MEB. (2017). Öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri. www.meb.gov.tr adresinden 25.01.2022 tarihinde erişildi.
- Mutlu, N. (2016). *Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki yeterlilik algılarının belirlenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Yakın Doğu Üniversitesi.
- Özcan, İ. (2020). *Okul öncesi öğretmenlerinin kaynaştırma eğitimine yönelik duyguları tutumları ve kaygıları ile kaynaştırma uygulamalarındaki öğretmen yeterlilikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi.
- Patton, M. Q. (2005). *Qualitative Research*. John Wiley & Sons, Ltd.
- Polat, Ö., ve Balaban, S. (2021). Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki profesyonellikleri ile mesleki benlik saygıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(3), 1063-1082.
- Ross, S. (2019). An examination of the relationship between school climate and job satisfaction in preschool teachers in Davidson County. (Doctoral dissertation). Trevecca Nazarene University.
- Saraç, S., & Abanoz, T. (2021). *Gelişim zihniyet yapısına sahip öğretmen*. Gülay Ogelman, S. Saraç, D. Amca Toklu (Eds.). Yeni Nesil Öğretmen. (s. 85-98). Vize Yayıncılık
- Schunk, D. H., & Gunn, T. P. (2001). Self-efficacy and skill development: Influence of task strategies and attributions. *Journal of Educational Research*, 79, 238-244.
- Seferoğlu, S. S. (2004). Öğretmen adaylarının öğretmen yeterlilikleri açısından kendilerini değerlendirmeleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 131-140.
- Selvi, K. (2010). Teachers' competencies. *Cultural International Journal of Philosophy of Culture and Axiology*, 7, 167-175.
- Senemoğlu, N. (2001). Öğrenci görüşlerine göre öğretmen yeterlilikleri. Ankara Eğitimde Yansımalar Türk Millî Eğitiminde Öğretim ve Yönetim Ulusal Sempozyumu.
- Şahin, H. ve Dursun, A. (2009). Okul öncesi öğretmenlerinin iş doyumları. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 0 (18), 160-179 .
- Şenol Ulu, F.B. (2012). *Okul öncesi öğretmen adayları ile okul öncesi öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik özyeterlik inançlarının karşılaştırılması*. (Yüksek Lisans Tezi). Afyon Kocatepe Üniversitesi.
- Teltik, H. (2009). *Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki yeterlilik algılarının iş doyum ve tükenmişlik düzeyleriyle ilişkisinin belirlenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi.
- Toropova, A., Myrberg, E., & Johansson, S. (2021). Teacher job satisfaction: the importance of school working conditions and teacher characteristics. *Educational Review*, 73(1), 71-97.
- Tunacan, S. ve Çetin, C. (2009). Lise öğretmenlerinin iş doyumunu etkileyen faktörlerin tespitine ilişkin bir araştırma. *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 29,155-172
- Türkeç Aktaş, Y. (2012). *Okul öncesi öğretmenlerinin yeterlilik düzeyleri*. (Yüksek Lisans Tezi). Adnan Menderes Üniversitesi.
- Xia, J., Wang, M. & Zhang, S. (2022). School culture and teacher job satisfaction in early childhood education in China: the mediating role of teaching autonomy. *Asia Pacific Educ. Rev.* <https://doi.org/10.1007/s12564-021-09734-5>
- Zembat, R. (2012). Okul öncesi öğretmenlerinin okul yöneticisi, meslektaşları ve aileler bağlamında algıladıkları çatışma durumlarının incelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 37(163).

EXTENDED ABSTRACT

A job takes up an important part of one's life. Commitment can be explained as Job and intrinsic satisfaction. Lack of such may cause unwillingness to do the job and when teaching is at stake, lack of job satisfaction affects teachers' attitudes towards their jobs positively or negatively, which directly becomes an obstacle in the teaching process. While high level of job satisfaction has a great positive influence on both teachers and the others involved (Adak Elaskan, 2019), low level satisfaction affects both sides negatively (Kapucu, 2019). The fact that pre-school teachers work with children, their job satisfaction level should be higher than branch teachers. Low level job satisfaction in pre-schools affects interaction between teachers and learners. Therefore, it is crucially important to specify the factors related to teachers' job satisfaction issue. This study examined the link between pre-school teachers' competency and the level of their job satisfaction. Teachers' commitment and the level of their job satisfaction was also dealt with in this study.

Method

103 pre-school teachers, 11 male (10.7%) and 92 female (89.3%) from Turkey and TRNC participated in this study. 85 (82.5%) of them working in Turkey and 18 (17.5%) working in TRNC. As for their age ranges, 28 (%27.2) are between 20-29 years of age, 29 (%28.2) between 30-39, and 46 (%44.6) are between 40-49 years old. 26 (%25.2) of the teachers are with experience from 1-5 years, 12 (%11.7) from 6-10 years, 21 (%20.4) from 11-15 years, and 44 (%42.7) 16 years and above. Data were collected through "Teacher Competency Scale", "Job Satisfaction Scale", and "Personal Information Forms" prepared by the researcher.

Personal Information Forms were prepared to specify participants' gender, country where they worked, and their level of commitment. Teacher Commitment Scale with 55 items and 4 sub- dimensions was developed by Davran in 2006. The sub-dimensions were stated as subject knowledge 4 statements, managing teaching-learning process 37 statements, guidance 5 statements, and personal and professional features 9 statements. The items were written in 5-Likert type and were ordered as (1) absolutely insufficient, (2) insufficient, (3) partly sufficient, (4) sufficient, and (5) highly sufficient.

The Job Satisfaction Scale was developed by Kuzgun et al. (1999) to specify the level of job satisfaction. The scale was composed of 20 items in 5-Likert type as positive and negative statements; (5) always, (4) often, (3) sometimes, (2) rarely, and (1) never. The negative items were graded as 4,9,10,11,14, 19, reverse 1,2,3,4,5, the positive items were graded as 1,2,3,5,6,7,8,12,13,15,16,17, 18,20, and directly 5,4,3,2,1. High points indicate one's level of job satisfaction to be high. The volunteer participants were reached online through Google form. The data were analysed through SPSS 22 statistical package program. Normality Tests are required in order to specify the types of tests to test the data (Özdamar, 2004). Therefore, in the analysis of the data Single Sampling Kolmogorov- Smirnov Test was administered. The result of the tests did not reveal a normal distribution of dependent variables of job satisfaction points ($K-S(Z)=.121$) and teacher commitment points ($K-S(Z)=.094$) ($p<0.05$). Therefore, non-parametric techniques were made use of in the analysis. In order to determine the level between teacher competency and job satisfaction, the Sperman Correlation Coefficient was referred to.

Results and Discussion

The results of this study showed a significant positive link in the level of job satisfaction and teacher competency in terms of age, but no significant difference was observed in terms of their work experience. Besides, a significant positive level of link was noted among pre-school teachers' subject knowledge, managing teaching-learning process, guidance, personal, and occupational features, job satisfaction, commitment, and competency.

This study was limited with 103 pre-school teachers teaching in Turkey and TRNC. Therefore, such studies can be carried out with larger samplings. Another limitation was that teachers' job satisfaction levels were evaluated only through "Job Satisfaction Scale" and their competency levels were evaluated through "Teacher Competency Scale". Therefore, it is strongly recommended that future studies are carried out by meeting teachers individually to gather detailed information about their competency and job satisfaction levels. Only "Related Analysis" was conducted in this study. Thus, this issue can be expanded to bigger working groups for more effective analysis to specify problems faced that affect job satisfaction and competency. In addition, the effect of different variables, such as personal features, on job satisfaction can be specified.